

[Jørgen Jørgensen.]

Jeg forstaar derfor, at Landbrugsministeren har bøjet sig. Men samtidig maa det erkendes, at der derved er skabt Forhold, hvorved enkelte Landmænd ikke vil blive i Stand til paa samme Vilkaar som andre Landmænd at udnytte deres Produktion. Efter det Forslag, Slagterierne, Landbrugsraadet og Landbrugsministeren er enedes om med Hensyn til Regulering af Svineproduktionen, og som i Landbokommissionens Indstilling danner Grundlaget for Forslagene her, vil enkelte Landmænd være henvist til at sælge deres Korn til andre Landmænd, der kan omsætte det gennem deres Flæskeproduktion til Priser, der ligger over det dobbelte af, hvad det vilde koste i Dag i det frie Marked, hvis ikke regulerende Foranstaltninger træffes. Jeg mener stadig, at det rigtigste havde været, at alle Landmænd havde faaet en forholdsmæssig Part i Svineproduktionen og derefter havde opnaaet den Pris for Korn, de kunde faa i den frie Omsætning. Men dette er ikke naaet, og vi maa da tage Hensyn til Forholdene, som de foreligger.

Der kom, samtidig med at disse Forslag drøftedes, imod alle Forventninger, saa meget billigt Korn udefra, at det vilde have medført, at Kornpriserne i disse Efteraarsmaaneder vilde være blevet usædvanligt lave. Fra visse Sider krævede man, at der skulde stoppes for Indførselen af det billige Korn. Det har ikke manglet paa gode Raad om at lukke for eller begrænse Indførselen af det billige Korn. Jeg vilde anse dette for meget uklogt. Naar vi i det kommende Aar skal købe udefra 10—12 Mill. Tdr. Korn, vil det naturligvis være mest fordelagtigt at købe det paa det Tidspunkt, hvor det er billigst.

Men Problemet, der meldte sig, var: Skal disse uforholdsmæssigt lave Kornpriser, fremkaldte af Priser udefra, der ikke har noget med Produktionsprisen at gøre, men kun er Udtryk for, at Kornet sendes herind, efter at der er givet betydelige Tilskud til at holde disse Priser nede paa dette Niveau — skal disse Priser være bestemmende ved Omsætningen af Korn her i Landet? Dertil maatte vi sige, at naar Produktionen ikke er fri, naar Flæskeproduktionen, som i Øjeblikket betaler Kornet med en høj Pris, ikke er fri, da maa der vises et rimeligt Hensyn til de Dyrkere, der skal omsætte deres Korn, og Problemet var da: Er det muligt ved det offentliges Indgriben at udnytte den Fordel, der ligger for det danske Landbrug i at købe det billige Korn, der tilbydes nu, men samtidig lade

dette billige Korn komme samtlige kornkøbere Landmænd til gode?

Ved tidligere Forslag om Forhøjelse af Kornpriserne har man ikke vist nogen Vej, der gjorde det muligt, at det kornkøbende Landbrug kunde faa Fordelen ved det billige Korn udefra. Det maatte være en Hovedbetingelse for os, at det blev sikret, at det billige Korn kom ind i Landet, og at samtlige kornkøbere Landmænd fik Fordelen af det billige Korn udefra.

Vi kunde heller ikke se bort fra, at i Aar, hvor Forholdene for Landbruget i Foraaret var saa vanskelige, har mange Landmænd faaet Saasæd paa Kontrakt, medens mange andre Landmænd, der nødvendigvis maatte skaffe Penge nu efter Høsten ved at omsætte deres Korn, vilde blive ramt yderst haardt, hvis dette skulde foregaa paa et Tidspunkt, hvor Prisen paa Korn udefra medfører Kornpriser her i Landet paa 8—10 Kr. pr. Tønde.

I det store og hele er det ikke de daarligst stillede Landmænd, der vil faa Fordelen af det billige Korn udefra. De køber ikke Korn nu, de bruger deres egen Avl; de maa i mange Tilfælde afhænde deres avlede Korn i disse Efteraarsmaaneder, fordi de paa Kontrakt skal betale inden 1. Oktober eller har anden Gæld at betale i den Tid. Det vil sige, de skal afhænde deres Korn til lave Priser nu, og naar de senere for at holde deres Produktion i Gang skal købe Korn, bliver det til Priser, der ligger langt over dem, det kan indkøbes til i Dag.

Det er ikke den daarligt stillede Landmand, der faar Nyttens af de billige Kornpriser i den korte Periode, der her er Tale om, og Problemet for os var da: Er det muligt at lade det samlede danske Landbrug faa Fordelen af det billige Korn udefra, uden at dette medfører, at de daarligt stillede Landmænd paa Grund af de lave Kornpriser skal være nødt til at afhænde deres Korn til uforholdsmæssigt lave Priser for senere at købe Korn til Erstatning til betydeligt højere Priser?

Efter de Fordelingsregler, der er drøftet i Landbokommissionen, og som Forslaget gaar ud paa skal følges, hvor vi forbeholder de Penge, der kommer ind ved Kornafgiften, i væsentlig Grad til det Landbrug, der er kornkøbende, og sikrer, at dette faar en Erstatning for den forhøjede Kornpris, der bliver Følgen af denne Afgift, vil jeg tro, at det vil kunne forsvares under de Omstændigheder, jeg har nævnt, at gaa til en Ordning som den foreslaaede.

Vi gaar ikke med til denne Ordning,